

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Liberalitas est divina virtus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

bas pavit, regnum recusat, & fugit? Quia in deserto, licet multis, non omnibus benefecit: in cruce pro omnibus pretiosum sanguinem fudit. De Castillo Illat. 193.

Omnis, qui se regem facit, contradicit Casari Joan. 19. 12. Sed quid in se regium humilis ostentavit Iesus? Unde potuerunt colligere vel umbram tanti mendacii? S. Leo l. 10. de Pass. veruntamen non in totum inanis videatur Judæorum objecti. Discute diligenter præses, quid de Domini operibus notum sit; quid de potestate compertum. Cæcis visum, claudis gressum, surdis auditum, mutis præstat eloquium: febres abegit, dolores resolvit, mortuos suscitavit. Magnum profus regem ista demonstrant. Bæza l. 1. c. 8. §. 4. Opulentè, Servator, verèque Rex, tu factus es pauper; ut nos tuâ paupertate diceremus; tu etiam nobis regnum cælorum largitus es. S. Athanas. Alex. lib. de Cruce & Pass. D.

Non Rex Israël Christus ad exigendum tributum, vel exercitum ferrè armandum; sed Rex Israël, quòd mentes regat, quòd in æternum consulat; quòd in regnum cælorum credentes, sperantes, amantèsque: perducatur. S. August. tr. 51, in Joan.

§. IV.

Liberalitas est divina virtus.

Apparuit ei Dominus. Hebr. *Elfsaddai*. q. d. Ego sum fortis & liberalis. Dai, id est, sufficientia.

Alii Deum dici volunt à dando; sicut Jo-
vem à juvando. Cornelius hic.

Aperuitque Joseph universa borrea. Gen. 41. 56. Ex hoc beneficio, & alimentatio-
ne Joseph, putant multi, Joseph vocatum fuisse Serapin, eumque Serapidis nomine cultum ab Ægyptiis. Hinc Serapidem coluerunt specie bo-
vis; qui symbolum fertilitatis. S. Chrysol. hom. 67. Docet, Josephum id prælagisse; ideò-
que mandasse Hebræis, ut exeuntes ex Ægypto ossa sua secum efferrent: scilicet nè superstitiosi Ægyptii ea ut numen colerent. Cornelius hic.

Si dixerint mihi: quod est nomen ejus? quid dicam eis. Ex. 3. 13. Moyses futurus magnus Dei legatus, mittentis nomen ininterrogat. Respondet Deus: *ego sum, qui sum.* Et statim v. 15. Acti non satis nomen suum explicuisset addit: *Dominus Deus Patrum vestrorum - Deus Abraham &c. Misit me ad vos.* Cur Deus nomine suo ineffabili manifestatò, quod totius Esse fons est, servorum suorum se prædicat Deum? Petrus Dam. ferm. in nat. D. perterritus Moyses inextricabilis auctoritate vocabuli, acsi diceret: hoc excedit intellectum meum; non possum capere, nisi effundatur. Audit à majestate: *ego sum Deus Abraham &c.* Vides effusionem. q. d. Moyses insufficientis erat, ut illud nomen. *Ego sum, qui sum*, utpotè naturæ incomprehensibilis, intelligeret. Ut ergo servus Domini excellentiam agnosceret; aliò adjuvatur nomine, non naturam Dei significante. Sed effusionem, gratiam & largitatem: quomodo enim est Deus

Abrahæ &c. Nisi per amorem, & beneficia. De Castillo Illat. 30. divinitas ex beneficentia noscitur.

Si Filius Dei es, dic, ut lapides isti panes fiant. Matth. 4. 3. Theophylactus: non dixit, ut lapis hic panis fiat, sed lapides: volens Christum ad superflua instigare; esurienti enim unus panis sufficit. Proprium judicavit Dei, non solum dare sufficientiã; sed multò plura etiam necessariis. Dæmon Deum crederet, si tam munificum videret. Didacus Niss. D. 2. Epiph. §. 4.

Vocabis nomen ejus Iesum & dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus. Luc. 1. 31. 32. S. Chrysol. l. 144. Vides, quia quando accipit, David Filius dicitur; quando dat, Dei Filius nuncupatur. q. d. his angeli ver-
bis Christus D. & Filius Dei, & Filius David, dicitur; sed hoc discrimine: cum Iesus dicitur; & hominibus daturus salutem; juxta nomen promittit angelus, Dei Filius vocatur, Filius altissim: sed cum accipit, David filius. Pinna Ethol. 12. Dei liberalitas.

Dabit illi Dominus Deus. Luc. 1. 32. Cum sæpe in hoc capite fiat mentio nominis Dei; *missus est angelus à Deo.* v. 26. *Et non erit impossibile apud Deum omne verbum.* v. 37. Hic tantum dicitur *Dominus Dei.* Cum de eo prædicatur *dabit*, statim *Dominus Deus* publicatur. Plus enim nobis, & angelis, majestatem, & excellentiam Dei, ipsa beneficentia, & donorum effusio, prædicabat; quàm ipsum supremum dominium omnia gubernandi. Sylveira hic q. 39.

Dei benignitatem imitare: nihil homo divinius habet, quàm beneficentiam. Licet Deus nullo labore fias; opportunitatem adipiscendæ divinitatis amittere noli. S. Gregorius Naz. Orat. 18.

§. V.

Liberalitatis alia motiva.

Tradidi poculum Pharaoni. Gen. 40. 11. Vel in somno de largitione curat, qui liberalis est; clausis oculis manus aperit. Pistot somnians nihil offert. Tam dignus hic supplicio, quia ad avaritiam pronus; quàm ille præmiò, qui non sibi vinum, sed Pharaoni, propinat. Alvarez Illustr. 44.

Succide illam: ut quid etiam terram occupat? Luc. 13. 7. q. d. Non sum posthac ferendo eam plantam, quæ suâ rusticâ parcitate meam exhaustit patientiam. Caietanus vertit: ut quid terram onerat? significatur, quòd onus est terræ, sugens illam, & tamen fructum non reddens. Qui vult aliis totum exsugere sanguinem, nec quidquam reponere; qui protensa manu semper vult accipere, nunquam aliquid reddere; est oneri intolerabilis. Didacus Niss. vita Abr. l. 5. c. 8.

Beneficentia nolite oblivisci. Hebr. 13. 16. Ob beneficentiam in proximos angeli cum hominibus versari non sunt dedignati, de qua re scribitur ad Hebræos: *beneficentia &c.* Isidorus Clarius l. 1. Or. 61.

Libera-